

Data Driven Business in Digital Utility Era ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยฐานข้อมูลในยุค Digital Utility

การศึกษาแนวทางการระบุชนิดของฟอลต์ ตำแหน่งการเกิดฟอลต์ และฟอลต์อิมพีแดนซ์ โดยใช้ข้อมูลรูปแบบสัญญาณคลื่น ด้วยตรรกะแบบฟัซซี และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น กรณีศึกษาช่วงสายส่งสถานีไฟฟ้าปาย – สถานีไฟฟ้าแม่ฮ่องสอน

นายธนภัทร์ มุทานนท์ กองควบคุมการจ่ายไฟ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค thanapat.mut@pea.co.th

บทคัดย่อ

บทความนี้เสนอแนวทางการนำข้อมูลรูปแบบสัญญาณ คลื่นจาก Disturbance Record เช่น Digital Fault Recorder (DFR) มาใช้ในการระบุชนิดของฟอลต์ ตำแหน่งการเกิดฟอลต์ รวมถึงการหาค่าฟอลต์อิมพีแดนซ์ โดยศึกษาช่วงสายส่งสถานี ไฟฟ้าปาย – สถานีไฟฟ้าแม่ฮ่องสอน ด้วยการจำลองการเกิด ฟอลต์ในรูปแบบต่าง ๆ ผ่านโปรแกรม DlgSILENT และเก็บ ข้อมูลเพื่อนำมาสร้างเป็น Model ด้วยวิธีการใช้ตรรกะแบบฟัซซี และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น ผลการศึกษาพบว่าการ ใช้ตรรกะแบบฟัซซี สามารถระบชนิดของฟอลต์ได้อย่าง แม่นยำ และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นสามารถระบุ ตำแหน่งเกิดฟอลต์ได้ในกรณีที่ค่าฟอลต์อิมพีแดนซ์เป็นศูนย์ รวมถึงสามารถคำนวณหาค่าฟอลต์อิมพีแดนซ์ได้ ในกรณีที่รู้ค่า ของแรงดัน, กระแสไฟฟ้า และมุมของกระแส แต่ทั้งนี้วิธีการ ตรรกะแบบฟัซซี และการถดถอยเชิงเส้นเป็นวิธีการทางสถิติ และตัวอย่างที่นำมาสร้าง Model เป็นเพียงตัวอย่างจากการ จำลองในโปรแกรมเท่านั้น หากในอนาคตมีข้อมูลจาก Disturbance Record มากพอก็จะสามารถนำมาปรับจูน รูปแบบของ Model ให้มีความถูกต้องแม่นยำมากขึ้นได้

คำสำคัญ: Digital Fault Recorder, ตรรกะฟัชซี, การวิเคราะห์ การถดถอยเชิงเส้น, ฟอลต์อิมพีแดนซ์

1. บทน้ำ

ระบบไฟฟ้าของ กฟภ. ส่วนใหญ่เป็นระบบแบบเรเดียล (Radial) เมื่อเกิดความผิดพร่อง หรือกระแสลัดวงจรในระบบ จึงเป็นการยากในการค้นหาตำแหน่งของกระแสลัดวงจรเพื่อกำจัด ออกจากระบบ ทำให้ระยะเวลาไฟฟ้าดับในแต่ละครั้งเกิดขึ้นเป็น เวลานาน กฟภ. จึงได้มีการศึกษาหาเครื่องมือ เทคโนโลยี และ วิธีการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยนำเครื่อง บันทึกความผิดพร่องแบบดิจิตัล (Digital Fault Recorder: DFR) มาใช้งาน โดยอุปกรณ์ DFR จะทำหน้าที่ตรวจจับ และ บันทึกสัญญาณรูปคลื่นสัญญาณแรงดัน และกระแสไฟฟ้า

เมื่อเกิดเหตุการณ์ผิดปกติขึ้นในระบบไฟฟ้า นอกจากนั้นแล้ว เครื่องมือวัดต่าง ๆ ที่ติดตั้ง และใช้งานในระบบไฟฟ้าของ กฟภ. เช่น รีเลย์ป้องกัน (Protection Relay) บางผลิตภัณฑ์ และ บางรุ่น ที่ติดตั้งใช้งานในสถานีไฟฟ้าต่าง ๆ ทั้งในระบบ 115 kV และ 22 kV นั้น ก็สามารถบันทึกข้อมูลสัญญาณรูปคลื่นของ แรงดัน และกระแสไฟฟ้า รวมถึงสัญญาณดิจิตัลต่าง ๆ ในขณะ ที่เกิดเหตุการณ์การลัดวงจรในระบบไฟฟ้าได้เช่นกัน แต่ความ ละเอียดของข้อมูลจะด้อยกว่าอุปกรณ์DFR ซึ่งข้อมูลที่บันทึกได้ ทั้งจากอุปกรณ์ DFR และจากรีเลย์ป้องกันนั้น สามารถนำมา วิเคราะห์ เก็บสถิติ และประยุกต์ใช้งานในด้านการจัดการปัญหา ไฟฟ้าขัดข้องในระบบไฟฟ้าของ กฟภ. ได้

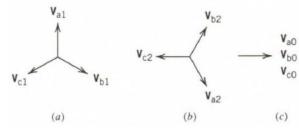
โดยในบทความนี้ จะนำเสนอแนวทางนำข้อมูลรูปแบบ สัญญาณคลื่นแรงดัน และกระแสไฟฟ้าจากอุปกรณ์ DFR และ รีเลย์ป้องกันมาใช้ในการระบุชนิดของฟอลต์ (Fault Type), ตำแหน่งการเกิดฟอลต์ (Fault Location) รวมถึงค่าฟอลต์ อินพีแดนซ์ (Fault Impedance)

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 ส่วนประกอบสมมาตร (Symmetrical Component)

ในระบบไฟฟ้ากำลัง 3 เฟส ส่วนประกอบสมมาตรเป็น เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ฟอลต์ในระบบสายส่ง ประกอบด้วย 1) ส่วนประกอบลำดับบวก, 2) ส่วนประกอบลำดับลบ และ 3) ส่วนประกอบลำดับศูนย์ ตามรูปที่ 1 โดยการนำเฟสเซอร์ สามเฟสสมดุลที่มีเฟสลำดับบวก ลำดับลบ และลำดับศูนย์ของ แต่ละเฟสมารวมกันจะได้เฟสเซอร์ของแต่ละเฟสดังสมการ

$$\begin{split} Va &= V_a^{(0)} + V_a^{(1)} + V_a^{(2)} \\ Vb &= V_b^{(0)} + V_b^{(1)} + V_b^{(2)} \\ Vc &= V_c^{(0)} + V_c^{(1)} + V_c^{(2)} \end{split} \tag{1}$$

รูปที่ 1 (a) ส่วนประกอบลำดับบวก, (b) ส่วนประกอบลำดับลบ และ (c) ส่วนประกอบลำดับศูนย์

โดยสามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างเฟสเซอร์ที่ไม่สมดล กับองค์ประกอบสมมาตรโดยใช้เฟสเอเป็นเฟสอ้างอิง ซึ่งกำหนดให้ ตัวปฏิบัติการ (Operator, a) มีค่า a = 1∠120° และความสัมพันธ์ ขององค์ประกอบลำดับบวก ลบ และศูนย์ เมื่อเทียบกับเฟสเอ จะสามารถแสดงได้ดังสมการ

$$\begin{split} V_b^{(0)} &= V_a^{(0)} \; ; \; V_c^{(0)} = V_a^{(0)} \\ V_b^{(1)} &= \alpha^2 V_a^{(1)} \; ; \; V_c^{(1)} = \alpha V_a^{(1)} \\ V_b^{(2)} &= \alpha V_a^{(2)} \; ; \; V_c^{(2)} = \alpha^2 V_a^{(2)} \end{split} \tag{2}$$

จากความสัมพันธ์ของแรงดันเฟสของระบบเดิม และ องค์ประกอบลำดับบวก ลบ ศูนย์ ในสมการที่ (2) นำไปแทนลง ในสมการที่ (1) จะสามารถเขียนให้อยู่ในรูปของเมตริกซ์ได้ ดังสมการ

$$\begin{bmatrix} V_a^{(0)} \\ V_a^{(1)} \\ V^{(2)} \end{bmatrix} = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & a & a^2 \\ 1 & a^2 & a \end{bmatrix} \begin{bmatrix} V_a \\ V_b \\ V_c \end{bmatrix}$$
(3)

ซึ่งการคำนวณหากระแสไม่สมดุลจะสามารถใช้ความสัมพันธ์ ของกระแสลำดับบวก ลบ ศนย์ เช่นเดียวกับแรงดัน โดยกระแส เฟส abc สามารถคำนวณหาได้ดังสมการ

$$\begin{bmatrix} I_a^{(0)} \\ I_a^{(1)} \\ I_a^{(2)} \end{bmatrix} = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & a & a^2 \\ 1 & a^2 & a \end{bmatrix} \begin{bmatrix} I_a \\ I_b \\ I_c \end{bmatrix}$$
(4)

2.2 ฟอลต์แบบสมมาตร (Symmetrical Fault)

ในระบบไฟฟ้ากำลังแบบ 3 เฟส ฟอลต์แบบสมมาตร (Symmetrical Fault) จะเป็นการลัดวงจรชนิด 3 เฟส (3 – Phase Fault) หรือลัดวงจร 3 เฟสลงกราวน์ (3 - Phase Fault to Ground) โดยการคำนวณเพื่อหาค่าแรงดันตก และกระแส ฟอลต์นั้นจะใช้เพียงแค่องค์ประกอบลำดับบวก (Positive Sequence) เท่านั้น โดยมีวงจรสมมูลเทวินิน (Thavenin equivalent circuit) ตามรูปที่ 2 และสมการเพื่อหาค่ากระแส ฟอลต์ดังนี้

$$I_{k}^{"} = \frac{cU_{n}}{\sqrt{3}\sqrt{R_{k}^{2} + X_{k}^{2}}} \tag{5}$$

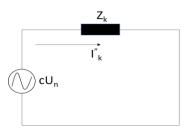
โดยที่ $\mathit{I}_{k}^{"}$ คือ กระแสฟอลต์ 3 เฟส

c คือ Voltage Factor (ในระบบ 115 kV , c = 1.1)

 U_n คือ แหล่งจ่ายไฟสมมูล

 R_k คือ ผลรวมของความต้านทานที่ต่ออนุกรม

 X_k คือ ผลรวมของรีแอกแตนซ์ที่ต่ออนุกรม

รูปที่ 2 วงจรสมมูลเทวินิน (Thavenin equivalent circuit) ของการลัดวงจรชนิด 3 เฟส (3 – Phase Fault)

2.3 ฟอลต์แบบไม่สมมาตร (Symmetrical Fault)

ในระบบไฟฟ้ากำลังแบบ 3 เฟส ฟอลต์แบบไม่สมมาตร (Unsymmetrical Fault) จะเป็นการลัดวงจรชนิด 1 เฟสลงกราวน์ (Single Phase to Ground), ลัดวงจรชนิด 2 เฟสลงกราวน์ (Double Phase to Ground) และลัดวงจรชนิดเฟส - เฟส (Phase – Phase Fault) โดยการคำนวณเพื่อหาค่าแรงดันตก และกระแสฟอลต์นั้นจะใช้ทั้ง องค์ประกอบลำดับบวก (Positive Seguence), องค์ประกอบลำดับลบ (Negative Seguence) และองค์ประกอบลำดับศูนย์ (Zero Sequence)

ในบทความนี้จะพูดถึงแค่การคำนวณการลัดวงจรชนิด 1 เฟสลงกราวน์ (Single Phase to Ground) เท่านั้น โดยมีวงจร สมมูลเทวินิน (Thavenin equivalent circuit) ตามรูปที่ 3 และสมการเพื่อหาค่ากระแสฟอลต์ดังนี้

$$I_k'' = 3I_a^{(0)} (6.1)$$

$$I_a^{(0)} = I_a^{(1)} = I_a^{(2)}$$
 (6.2)

$$I_{k}^{"} = 3I_{a}^{(0)}$$

$$I_{a}^{(0)} = I_{a}^{(1)} = I_{a}^{(2)}$$

$$I_{a}^{(0)} = \frac{cU_{n}}{\sqrt{3}(Z^{(1)} + Z^{(2)} + Z^{(0)} + 3Z_{f})}$$

$$(6.1)$$

โดยที่ $I_{k}^{"}$ คือ กระแสฟอลต์

 $I_a^{(0)}$ คือ กระแสฟอลต์เฟส a วงจรลำดับศูนย์

 $I_a^{(1)}$ คือ กระแสฟอลต์เฟส a วงจรลำดั้บบวก

 $I_a^{(2)}$ คือ กระแสฟอลต์เฟส a วงจรลำดับลบ

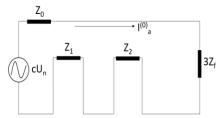
คือ Voltage Factor (ในระบบ 115 kV , c = 1.1)

คือ แหล่งจ่ายไฟสมมูล

 $Z^{(0)}$ คือ อิมพีแดนซ์สมมูลวงจรลำดับศูนย์

 $Z^{(1)}$ คือ อิมพีแดนซ์สมมูลวงจรลำดับบวก

 $Z^{(2)}$ คือ อิมพีแดนซ์สมมูลวงจรลำดับลบ

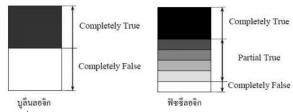

รูปที่ 3 วงจรสมมูลเทวินิน (Thavenin equivalent circuit) ของการลัดวงจรชนิด 1 เฟสลงกราวน์ (Single Phase to Ground Fault)

2.4 ตรรกะแบบฟัซซี (Fuzzy Logic)

ตรรกะแบบฟัซซี (Fuzzy logic) เป็นเครื่องมือที่ช่วยใน การตัดสินใจภายในใต้ความไม่แน่นอนของข้อมูลโดยยอมให้มี ความยืดหยุ่นได้ ใช้หลักเหตุผลที่คล้ายการเลียนแบบวิธีความคิด ที่ชับซ้อนของมนุษย์ฟัซชีลอจิกมีลักษณะที่พิเศษกว่าตรรกะ แบบจริงเท็จ (Boolean logic) เป็นแนวคิดที่มีการต่อขยายใน ส่วนของความจริง (Partial true) โดยค่าความจริงจะอยู่ในช่วง ระหว่างจริง (Completely true) กับเท็จ (Completely false) ส่วนตรรกศาสตร์เดิมจะมีค่าเป็นจริงกับเท็จเท่านั้น แสดงดังรูปที่ 4 โดยมีขั้นตอนประมวลผล 4 ขั้นตอนดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 เป็นการแปลงการอินพุตแบบทวินัยเปลี่ยนเป็น การอินพุตแบบตัวแปรฟัชซีโดยจะสร้างฟังก์ชันความเป็นสมาชิก โดยไม่จำเป็นต้องมีลักษณะเดียวกัน ขึ้นกับคุณลักษณะของแต่ ละการอินพุต (Input) และความสำคัญต่อการเอาต์พุต (Output) ที่น่าสนใจโดยฟังก์ชันจะมีลักษณะเป็นการกำหนดภาษาสามัญ เพื่อให้เป็นฟัชซีการอินพุต
- ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการอินพุต ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเอาต์พุตที่อาศัยหลักการของการหาเหตุ และผลอาจจะสร้างการเก็บข้อมูลการคาดการณ์จากการตัดสินใจ ของมนุษย์หรือค่าจากการทดลอง โดยเขียนเป็นกฎการควบคุม ระบบ ซึ่งจะมีลักษณะอยู่ในรูปแบบ ถ้า (If) และ(And) หรือ(Or) ซึ่งเป็นภาษาสามัญ นำกฎทั้งหมดมาประมวลผลรวมกัน เพื่อการ หาตัดสินใจที่เหมาะสม
- ขั้นตอนที่ 3 เป็นการหาฟัซซีเอาต์พุต โดยการนำกฎการ ควบคุมที่สร้างขึ้น ในขั้นตอนที่ 2 มาประมวลผลกับฟัซซีอินพุต โดยใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์เพื่อนำค่าที่ได้ประมวลผล
- ขั้นตอนที่ 4 เป็นขั้นตอนสุดท้ายหรือขั้นตอนการสรุป เหตุผลฟัซซีโดยจะเปลี่ยนฟัชซีเอาต์พุตให้เป็นเอาต์พุต และ ด้วยวิธีทางคณิตศาสตร์เช่น วิธีการหาจุดศูนย์ถ่วง (Central of Gravity) เพื่อนำค่าที่ได้มาใช้ในการตัดสินใจเพื่อควบคุมระบบ ในสถานการณ์นั้น ๆ

รูปที่ 4 ตรรกะแบบจริงเท็จ (Boolean logic) และตรรกะแบบฟัชชี (Fuzzy logic)

2.5 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น (Linear Regression)

การวิเคราะห์การถดถอย เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ซึ่งได้แก่ตัว ประมาณการ (Predictor, X) และตัวตอบสนอง (Response, y) โดยเป็นความสัมพันธ์แบบ เชิงเส้น (Linear) ทั้งนี้ในขั้นตอนการทำ Regression ต้องมีการเก็บ จำนวน Sample space จำนวนมากพอ นั้นคือ มี x และ y ที่มี ความสัมพันธ์กันหลายๆ ครั้ง เพื่อนำมาหาสมการความสัมพันธ์ อย่างไรก็ตาม การ Regression อาจมีค่าคลาดเคลื่อนได้ และ เมื่อมีค่าประมาณการ (Predictor) มีมากกว่า 1 ตัว จะเรียกว่า Multiple Linear Regression โดยมีรูปแบบสมการดังนี้

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_i X_i \tag{7}$$

โดยที่ eta_0 คือ ค่าความคลาดเคลื่อน eta_i คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของค่าประมาณการที่ X_i

2.6 ค่าสหสัมพันธ์ (Correlation)

เป็นสถิติที่ใช้หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสุ่มตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ซึ่งค่าสหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ เรียกว่า ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง 1 การคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) มีหลายชนิด เช่น

- การวิเคราะห์โดยใช้พาราเมทริก (Parametric procedure) ใช้สำหรับตัวแปรที่มีระดับการวัดอันตรภาค (Interval scale) หรืออัตราส่วน (Ration scale)
- การวิเคราะห์แบบไม่ใช้พาราเมทริก (Nonparametric procedure) ใช้สำหรับตัวแปรที่มีระดับการวัดมาตรานามบัญญัติ (Nominal scale) หรือมาตราเรียงอันดับ (Ordinal scale)

ซึ่งการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรนั้น สามารถดูทิศทาง ของความสัมพันธ์ได้ 3 รูปแบบคือ

- สหสัมพันธ์ทางบวก (Positive Correlation) หมายถึง เมื่อตัวแปรตัวหนึ่งเพิ่มหรือลดลงอีกตัวแปรหนึ่งก็จะเพิ่มขึ้นหรือ ลดลงไปด้วย
- สหสัมพันธ์ทางลบ (Negative Correlation) หมายถึง เมื่อตัวแปรตัวหนึ่งมีค่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงอีกตัวหนึ่งจะมีค่าเพิ่ม หรือลดลงตรงกันข้ามเสมอ
- สหสัมพันธ์เป็นศูนย์ (No Correlation) หมายถึงตัวแปร สองตัวไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

กรณีศึกษา

บทความนี้เลือกใช้ช่วงสายส่งสถานีไฟฟ้าปาย - สถานีไฟฟ้า แม่ฮ่องสอน ระยะทางประมาณ 86.2 กม. ซึ่งเป็นระยะทางที่ยาว ที่สุดของสายส่งระหว่างสถานีไฟฟ้าในระบบ 115 kV ของ กฟภ. รายละเอียดของวงจรแสดงได้ตามรูปที่ 5 โดยทำการ Model และ Simulate ผ่านโปรแกรม DIgSILENT ซึ่งสามารถแบ่งกรณี ได้ดังนี้

- 1. Simulate 3 Phase Fault ในสายส่งช่วงสถานีไฟฟ้าปาย – สถานีไฟฟ้าแม่ฮ่องสอน โดยกำหนดให้ $Z_f = 0$
- 2. Simulate Single Phase to Ground Fault ในสายส่ง ช่วงสถานีไฟฟ้าปาย สถานีไฟฟ้าแม่ฮ่องสอน โดยกำหนดให้ $Z_{\rm f}=0$
- 3. Simulate Phase to Phase Fault ในสายส่งช่วงสถานี ไฟฟ้าปาย – สถานีไฟฟ้าแม่ฮ่องสอน โดยกำหนดให้ $Z_f = 0$
- 4. Simulate Phase to Phase to Ground Fault ในสายส่ง ช่วงสถานีไฟฟ้าปาย – สถานีไฟฟ้าแม่ฮ่องสอน โดยกำหนดให้ $Z_{\rm f}=0$

โดยในแต่ละกรณีศึกษาจะทำการเก็บค่าตัวแปรต่าง ๆ ในช่วงเวลาที่เกิดฟอลต์ เช่น ค่าแรงดันทุกเฟส, กระแสไฟฟ้า ทุกเฟส, มุมแรงดันระหว่างเฟส, มุมกระแสระหว่างเฟส และ มุมระหว่างแรงดันและกระแสในแต่ละเฟส เพื่อเป็น Input ใน การระบุชนิดของฟอลต์ (Fault Type), ตำแหน่งการเกิดฟอลต์ (Fault Location)

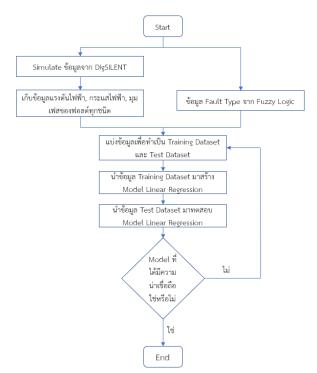
รูปที่ 5 วงจรสายส่งช่วงสถานีไฟฟ้าปาย – สถานีไฟฟ้าแม่ฮ่องสอน

สำหรับการระบุตำแหน่งในการเกิดฟอลต์ (Fault Location) และค่าฟอลต์อินพีแดนซ์ (Fault Impedance) นั้น จะทำการศึกษา เฉพาะฟอลต์ชนิด 1 เฟสลงกราวน์ (Single Phase to Ground) และฟอลต์ชนิด 3 เฟส (3 – Phase Fault) เนื่องจากเป็นชนิด ของฟอลต์ที่เกิดบ่อยที่สุด และเป็นฟอลต์ที่เกิดแล้วรุนแรงที่สุด ตามลำดับ

โดยในการศึกษาจะใช้การวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม DigSILENT คำนวณค่ากระแส และแรงดัน เพื่อนำมาใช้ในการหาตำแหน่ง ในการเกิดฟอลต์ (Fault Location) และค่าฟอลต์อินพีแดนซ์ (Fault Impedance) โดยค่าฟอลต์อินพีแดนซ์ (Fault Impedance) นั้นในที่นี้จะกำหนดให้มีเฉพาะแค่ค่า Real part (Resistance) เท่านั้น เนื่องจาก สาเหตุของการเกิดฟอลต์ส่วนใหญ่มาจากต้นไม้ หรือสัตว์

Flow Chart แสดงการหา Fault Type

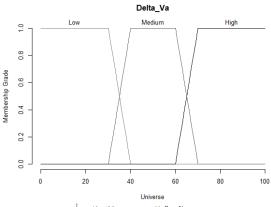

Flow Chart แสดงการหา Fault Location

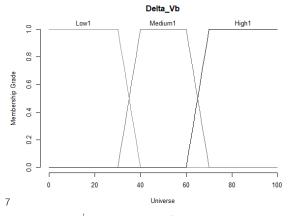
4. ผลการศึกษา

4.1 การระบุชนิดของฟอลต์ (Fault Type)

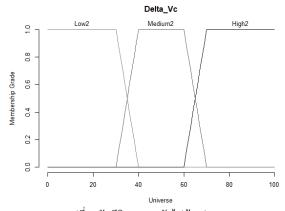
จากรูปที่ 6 – 8 แสดงถึงฟัซซีอินพุต โดยสร้างมาจากตัว แปรขนาดของแรงดันตกเมื่อเกิดฟอลต์ โดยกำหนดให้เซตของ ฟัซซีอินพุตในแต่ละตัวประกอบด้วยค่า Low, Medium และ High โดยอ้างอิงจากค่าความต่างระหว่างแรงดันช่วงก่อนเกิด ฟอลต์ กับแรงดันตกขณะเกิดฟอลต์ (Delta_V) โดยรูปที่ 9 แสดงถึงฟัซซีเอ้าท์พุต ซึ่งเป็นเซตของชนิดของฟอลต์ต่างๆ

รูปที่ 6 ฟัซซีอินพุตแรงดันไฟฟ้าเฟส a

รูปที่ 7 ฟัซซีอินพุตแรงดันไฟฟ้าเฟส b

รูปที่ 9 ฟัซซีเอ้าท์พุตชนิดของฟอลต์ต่างๆ

โดยจะนำฟัซซีอินพุต และฟัซซีเอ้าท์พุตมาเพื่อกำหนดเป็น Inference Rules ดังนี้

-ถ้า Delta_V เฟส a อยู่ในช่วง High และ Delta_V เฟส b อยู่ในช่วง Low และ Delta_V เฟส c อยู่ในช่วง Low แล้ว ชนิดของฟอลต์ เป็น 1 เฟสลงกราวน์เฟส a

-ถ้า Delta_V เฟส a อยู่ในช่วง Low และ Delta_V เฟส b อยู่ในช่วง High และ Delta_V เฟส c อยู่ในช่วง Low แล้ว ชนิดของฟอลต์ เป็น 1 เฟสลงกราวน์เฟส b

-ถ้า Delta_V เฟส a อยู่ในช่วง Low และ Delta_V เฟส b อยู่ในช่วง Low และ Delta_V เฟส c อยู่ในช่วง High แล้ว ชนิดของฟอลต์ เป็น 1 เฟสลงกราวน์เฟส c

-ถ้า Delta_V เฟส a อยู่ในช่วง Medium และ Delta_V เฟส b อยู่ในช่วง Medium และ Delta_V เฟส c อยู่ในช่วง Low แล้ว ชนิดของฟอลต์ เป็น เฟส - เฟส (a-b)

-ถ้า Delta_V เฟส a อยู่ในช่วง Low และ Delta_V เฟส b อยู่ในช่วง Medium และ Delta_V เฟส c อยู่ในช่วง Medium แล้ว ชนิดของฟอลต์ เป็น เฟส - เฟส (b-c)

-ถ้า Delta_V เฟส a อยู่ในช่วง Medium และ Delta_V เฟส b อยู่ในช่วง Low และ Delta_V เฟส c อยู่ในช่วง Medium แล้ว ชนิดของฟอลต์ เป็น เฟส - เฟส (c-a)

-ถ้า Delta_V เฟส a อยู่ในช่วง High และ Delta_V เฟส b อยู่ในช่วง High และ Delta_V เฟส c อยู่ในช่วง Low แล้ว ชนิดของฟอลต์ เป็น 2 เฟสลงกราวน์เฟส (a-b)

-ถ้า Delta_V เฟส a อยู่ในช่วง Low และ Delta_V เฟส b อยู่ในช่วง High และ Delta_V เฟส c อยู่ในช่วง High แล้ว ชนิดของฟอลต์ เป็น 2 เฟสลงกราวน์เฟส (b-c)

-ถ้า Delta_V เฟส a อยู่ในช่วง High และ Delta_V เฟส b อยู่ในช่วง Low และ Delta_V เฟส c อยู่ในช่วง High แล้ว ชนิดของฟอลต์ เป็น 2 เฟสลงกราวน์เฟส (c-a)

-ถ้า Delta_V เฟส a อยู่ในช่วง High และ Delta_V เฟส b อยู่ในช่วง High และ Delta_V เฟส c อยู่ในช่วง High แล้ว ชนิดของฟอลต์ เป็น 3 เฟส (3 – Phase Fault)

ชนิดของฟอลต์	ผลจากการรัน Fuzzy Logic		
AG	AG		
BG	BG		
CG	CG		
AB	AB		
BC	BC		
CA	CA		
ABG	ABG		
BCG	BCG		
CAG	CAG		
ABC	ABC		

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบหา Fault Type ด้วยวิธีการ Fuzzy Logic

4.2 การระบุตำแหน่งการเกิดฟอลต์ (Fault Location)

จากตารางที่ 2 แสดงสมการ Multiple Linear Regression เพื่อหาตำแหน่งจุดเกิดฟอลต์ โดยเลือกมาจากสมการ Multiple Linear Regression ที่หาตำแหน่งจุดเกิดฟอลต์ได้ใกล้เคียงกับ DIgSILENT มากที่สุดจาก 3 สมการดังนี้

1.สมการ Multiple Linear Regression โดยใช้ทุกตัวแปร X 2.สมการ Multiple Linear Regression โดยใช้ตัวแปร X ที่มีค่า Correlation สูงเมื่อเทียบกับตัวแปร Y เช่น Type AG ตัวแปร X₁, X₂, X₃, X₄, X₆ เป็นต้น

3.สมการ Multiple Linear Regression โดยใช้ตัวแปร X ที่มีค่า Significant สูงเมื่อเทียบกับตัวแปร Y เช่น Type AG ตัวแปร X_1 , X_5 , X_6 เป็นต้น

จากตารางที่ 3 ได้แสดงผลเปรียบเทียบระยะทางจากการ Simulate และระยะทางจากสมการ Multiple Linear Regression พบว่า ระยะทางที่ได้จากการ Simulate ในโปรแกรม DigSILENT มีความใกล้เคียงกับระยะทางที่ได้จากสมการ Multiple Linear Regression สำหรับฟอลต์ทุกชนิด ยกเว้นฟอลต์ชนิด 3 เฟส

Fault	สมการแสดงตำแหน่งเกิดฟอลต์โดย Multiple Linear		
Туре	Regression		
AG	$Y = -2589.4188 - 17.1602X_1 - 3.3146X_2 - 18.5221X_3 + 3.6127X_4 + 54.2737X_6$		
BG	$Y = -2616.644 - 17.0191X_1 - 19.3753X_2 - 3.5243X_3 + 54.7113X_4 + 3.8958X_5$		
CG	$Y = -2616.644 - 3.5243X_1 - 17.0191X_2 - 19.3753X_3 + 54.7113X_5 + 3.8958X_6$		
AB	$Y = -6478.364 + 5.252X_1 - 21.675X_2 - 2.557X_4 + 3.014X_5 - 17.213X_7 - 38.645X_8$		
ВС	$Y = -3447.629 + 53.505X_2 - 56.026X_3 + 2.611X_4 - 4.413X_5 + 29.921X_9$		
CA	$Y = 6975.49973 - 9.78319X_1 - 37.10547X_5 - 12.24148X_7 + 11.33199X_8$		
ABG	$Y = -2026.593 + 37.884X_1 + 69.297X_2 + 74.193X_3 - 14.181X_4 + 2.589X_5 - 92.792X_6 + 3.120X_7 - 32.611X_8$		
BCG	$Y = 10836.463 + 74.193X_1 + 37.884X_2 + 69.297X_3 - 92.192X_4 - 14.181X_5 + 2.589X_6 + 3.120X_8 - 32.611X_9$		
CAG	$Y = 9727.401 + 69.604X_1 + 73.938X_2 + 37.357X_3 + 2.496X_4 - 92.429X_5 - 14.066X_6 - 32.577X_7 + 3.042X_9$		
ABC	$Y = 274.181453 - 1.879786X_1 - 0.072545X_4$		

ตารางที่ 2 แสดงสมการ Multiple Linear Regression สำหรับการหาตำแหน่งจุดเกิดฟอลต์ของ Fault Type ต่างๆ

เมื่อ Y คือ ตำแหน่งจุดเกิดฟอลต์

- X_1 คือ ความต่างระหว่างแรงดันช่วงก่อนเกิดฟอลต์ กับ แรงดันตกขณะเกิดฟอลต์ เฟส A
- X_2 คือ ความต่างระหว่างแรงดันช่วงก่อนเกิดฟอลต์ กับ แรงดันตกขณะเกิดฟอลต์ เฟส B
- X₃ คือ ความต่างระหว่างแรงดันช่วงก่อนเกิดฟอลต์ กับ แรงดันตกขณะเกิดฟอลต์ เฟส C
- X_4 คือ ขนาดกระแสช่วงเกิดฟอลต์เฟส A (kA)
- X_5 คือ ขนาดกระแสช่วงเกิดฟอลต์เฟส B (kA)
- X_6 คือ ขนาดกระแสช่วงเกิดฟอลต์เฟส C (kA)
- X_7 คือ ความต่างของมุมระหว่างแรงดันเฟส A และ B ช่วงเกิดฟอลต์
- X_8 คือ ความต่างของมุมระหว่างแรงดันเฟส B และ C ช่วงเกิดฟอลต์

 $X_{\mathbf{0}}$ คือ ความต่างของมุมระหว่างแรงดันเฟส C และ A ช่วงเกิดฟอลต์

ชนิดของ	ระยะทางห่า		
ฟอลต์	DIgSILENT	Regression	% Error
AG	6.034	6.013	0.348
AG	44.824	45.011	0.417
BG	37.928	37.941	0.034
BG	80.166	80.157	0.011
CG	52.582	52.564	0.034
CG	82.752	82.749	0.004
AB	45.686	45.282	0.884
AB	76.718	76.376	0.446
BC	43.962	43.767	0.444
BC	81.890	81.747	0.175
CA	22.412	22.408	0.018
CA	77.580	77.575	0.006
ABG	37.066	37.643	1.557
ABG	76.718	77.160	0.576
BCG	48.272	48.676	0.837
BCG	81.890	84.123	2.727
CAG	22.412	22.532	0.535
CAG	77.580	77.738	0.204
3P	39.652	42.021	5.974
3P	75.856	73.808	2.700

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระยะทางจากการ Simulate และ ระยะทางจากสมการ Multiple Linear Regression

4.3 การหาค่าฟอลต์อิมพีแดนซ์ (Fault Impedance)

จากผลการคำนวณหาค่าฟอลต์อิมพีแดนซ์ (Fault Impedance) เมื่อกำหนดเป็น Fault ชนิด 3 เฟส พบว่าสามารถใช้ค่าแรงดัน ก่อนการเกิดฟอลต์ (Pre – fault Voltage) และกระแสฟอลต์ (Fault Current) มาประยุกต์ใช้ในการหาค่าฟอลต์อิมพีแดนซ์ รวมถึงตำแหน่งในการเกิดฟอลต์ได้ตามสมการ (5) และ(6) เมื่อ กำหนดให้ $Z_{\rm f}=R_{\rm f}$ โดยค่าฟอลต์อิมพีแดนซ์ และตำแหน่งใน การเกิดฟอลต์ ที่คำนวณได้ ใกล้เคียงกับที่กำหนดค่าใน DIgSILENT โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ 4

DIgSIL	ENT	Calculate		%Error	
ระยะทาง	R _f	ระยะทาง	R_f	ระยะทาง	R _f
(กม.)	(Ohm)	(กม.)	(Ohm)		
27	58.5	26.728	58.421	1.007	0.135
35	58.5	35.041	58.511	0.117	0.019
62	58.5	61.848	58.472	0.245	0.048
18	71.9	17.887	71.860	0.628	0.056
43	71.9	42.856	71.851	0.335	0.068
71	71.9	70.844	71.855	0.220	0.063
9	103.8	9.142	103.878	1.578	0.075
54	103.8	54.014	103.785	0.026	0.014
80	103.8	79.910	103.746	0.113	0.052

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบระยะทาง และฟอลต์อิมพีแดนซ์ที่ใส่ใน DigSILENT กับระยะทางและฟอลต์อิมพีแดนซ์จากการคำนวณเมื่อเกิด 3 เฟสฟอลต์ ทั้งนี้สำหรับ Fault ชนิด 1 เฟสลงกราวน์ พบว่า ามารถใช้ค่า แรงดันก่อนการเกิดฟอลต์ (Pre – fault Voltage) และกระแส ฟอลต์ (Fault Current) มาประยุกต์ใช้ในการหาค่าฟอลต์ อิมพีแดนซ์ รวมถึงตำแหน่งในการเกิดฟอลต์ได้เช่นกัน โดยค่า ฟอลต์อิมพีแดนซ์ มีความใกล้เคียงกับที่ Simulate ส่วนค่า ระยะทางจะมีความคลาดเคลื่อน ซึ่งจะคลาดเคลื่อนมากหรือ น้อยขึ้นอยู่กับระยะทางจากสถานีๆ ถึงจุดเกิดฟอลต์ และค่า ฟอลต์อิมพีแดนซ์ โดยระยะทางมากจะทำให้คลาดเคลื่อนมาก และค่าฟอลต์อิมพีแดนซ์มาก จะทำให้คลาดเคลื่อนน้อย โดยมี รายละเอียดตามตารางที่ 5

DIgSIL	ENT	Calculate		%Error	
ระยะทาง	R _f	ระยะทาง	R_{f}	ระยะทาง	R_f
(กม.)	(Ohm)	(กม.)	(Ohm)		
27	58.5	26.527	58.131	1.752	0.631
35	58.5	36.167	58.641	3.334	0.241
62	58.5	64.422	58.869	3.906	0.631
18	71.9	18.778	72.031	4.322	0.182
43	71.9	44.708	72.150	3.972	0.348
71	71.9	72.986	72.131	2.797	0.321
9	103.8	9.345	103.823	3.833	0.022
54	103.8	56.433	104.320	4.506	0.501
80	103.8	82.687	104.249	3.359	0.433

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบระยะทาง และฟอลต์อิมพีแดนซ์ที่ใส่ใน DigSILENT กับระยะทางและฟอลต์อิมพีแดนซ์จากการคำนวณ เมื่อเกิด 1 เฟสลงกราวน์

4.4 การเปรียบเทียบวิธีหาตำแหน่งการเกิดฟอลต์

จากการเปรียบเทียบวิธีหาตำแหน่งการเกิดฟอลต์โดยวิธี Regression และวิธี Calculate โดยเมื่อกำหนดให้ค่าฟอลต์ อิมพีแดนซ์เท่ากับ 0 นั้นพบว่า เมื่อเกิด Fault ชนิด Single Phase to Ground นั้น การระบุตำแหน่งการเกิดฟอลต์ด้วย วิธี Regression มีความแม่นยำกว่าวิธี Calculate แต่หากเกิด ฟอลต์ ชนิด 3 เฟส การระบุตำแหน่งการเกิดฟอลต์ด้วยวิธี Calculate มีความแม่นยำกว่าวิธี Regression โดยมีรายละเอียด ตามตารางที่ 6

ชนิดของ	ระยะทางห่างจากสถานีฯ (กม.)				
ฟอลต์	DIgSILENT	Regression	Calculate		
AG	6.034	6.013	6.275		
AG	44.824	45.011	46.452		
BG	37.928	37.941	39.426		
BG	80.166	80.157	82.597		
CG	52.582	52.564	54.493		
CG	82.752	82.749	85.205		
3P	39.652	42.021	39.715		
3P	75.856	73.808	75.981		

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบวิธีหาตำแหน่งการเกิดฟอลต์โดยวิธี Regression และวิธี Calculate

5. สรุป

บทความนี้ศึกษาการประยุกต์ใช้ข้อมูลรูปแบบสัญญาณ คลื่นเพื่อนำมาระบุชนิดของฟอลต์ (Fault Type), ตำแหน่ง การเกิดฟอลต์ (Fault Location) รวมถึงค่าฟอลต์อินพีแดนซ์ (Fault Impedance) โดยพบว่าเมื่อกำหนดให้ค่าฟอลต์อินพีแดนซ์ (Fault Impedance) เป็น 0 การใช้ตรรกะฟัซซี และการวิเคราะห์ การถดถอยเชิงเส้น สามารถใช้ระบุชนิดของฟอลต์ และตำแหน่ง ของฟอลต์ได้ค่อนข้างแม่นยำ

ทั้งนี้การวิเคราะห์ด้วยวิธีดังกล่าวเป็นการวิเคราะห์โดย อาศัยหลักสถิติ ดังนั้นถ้ามีข้อมูลรวบรวมจากอุปกรณ์ Disturbance Record ที่บันทึกเหตุการณ์ฟอลต์ที่เกิดขึ้นจริงในระบบมากพอ จะสามารถปรับปรุงให้ Model ดังกล่าวมีความแม่นยำขึ้นได้ รวมถึงจะสามารถสร้าง Model ใหม่ที่สามารถหาค่าฟอลต์ อิมพีแดนซ์ได้

เอกสารอ้างอิง

- [1] Annual Report ค่ากระแสลัดวงจรในระบบไฟฟ้าของ กฟภ. ประจำปี 2563 การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
- [2] Carlo Cocati & Kaveh Razi. (2012). Fuzzy-Logic-Based High Accurate Fault Classification of Single and Double-Circuit Power Transmission Lines. University of L'Aquila, Department of Electrical and Informatics Engineering
- [3] Itsuo Yamaura, Masao Yajima, Kyoko Tanaka and Hitoshi Fukuma. (2000). A Measurement Method of Grounding Impedance of a Tree. Shinshu University, Faculty of Textile Science and Technology
- [4] John J.Grainger & William D.Stevenson, JR. (1994).Power System Analysis
- [5] Patrick.S Pouabe Eboule, Jan Harm C Pretorius, Nhlanhla Mbuli and Collins Leke. (2018). Fault Detection and Location in Power Transmission Line Using Concurrent Neuro Fuzzy Technique. University of Johannesburg, IEEE Electrical Power and Energy Conference (EPEC)
- [6] Mohamed A.Ibrahim. (2012). Disturbance Analysis for Power Systems
- [7] Timothy J.Ross. (2010). Fuzzy Logic with Engineering Application
- [8] Sami Ekici, Fatih Unal and Umit Ozleyen. (2019). Comparison of different regression models to estimate fault location on hybrid power

- systems, IET Generation, Trasmission & Distribution: Vol 13 Issue 20, pp. 4756-4765
- [9] Mark Tranmer & Mark Elliot. Multiple Linear Regression. Retrieved from https://hummedia.manchester.ac.uk/institutes/ cmist/archive-publications/workingpapers/2008/2008-19-multiple-linearregression.pdf
- [10] A. Ferrero, S. Sangiovanni, and E. Zapitelli, "A fuzzy set approach to fault type identification in digital relaying," IEEE Trans. on Power Delivery, vol. 10, pp. 169–175, Jan. 1995.
- [11] กองควบคุมการจ่ายไฟ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค